

VETERAN: Per Sandvik er klar for sitt 17. mai tog nummer 60 i morgen.

Musikant og jubilant

GJØVIK: – Jeg får bare sette det ene beinet foran det andre og se hvordan det går!

Per Sandvik (69) smiler lurt under korpsdusken. Det er gått 59 år siden han første gang satte flügelhornet med sideventiler mot leppene i sitt aller første 17. mai-tog som musikanter i Gjøvik guttemusikkorps. Siden har han gått i toget hvert bidige år – enten som musikanter eller dirigent. Dermed blir årets 17. mai-tog hans sekstiende på rad – et jubileum trolig få i dette landet kan matche.

Han kan gjerne kokettere med å si at han «får se hvordan det går», men det er vel egentlig ingen tvil om at den spreke korpsveteranen vil gjennomføre årets 17. mai-tog i like taktfast marsj som de forrige. Nå som dirigent i Blåveisene veterankorps. Men trolig har han betraktelig lavere skuldre nå enn enkelte andre år.

– Vi er jo ikke noe konkurransekorps, nå er det det sosiale som er det viktigste. Det er fint å treffes, praten går, og mange av oss er blitt så gamle at vi ikke jobber lenger og har god tid, sier Sandvik.

Nå over de annenhver uke, men flyter godt på rutinen. Og ingen av dem har planer om å gi seg.

– Du får komme tilbake om 15 år, da går vi med rullator hele gjengen, sier han.

Sandvik har vært en nestor i Gjøviks korpsmiljø. Han spilte i guttemusikken, populært kalt «blåveisene», fra høsten 1948 til 1956. I mellomtida hadde han begynt å spille trombone i Gjøvik private Janitsjarkorps. Siden har det bare ballet på seg. Han har vært sekretær, nestformann

FØRSTE GANG: Per Sandvik i sitt aller første 17. mai-tog i 1949.

FOTO: PRIVAT

og formann i Gjøvik bykorps, vært dirigent for Vardal Skolekorps, etablerte og dirigerte HV-musikken i Gjøvik, og nå er han altså sjefen for Blåveisenes veterankorps. Mellom alt dette har han organisert og deltatt på utallige turer med korpset i inn- og utland, etablert Mjøsfestivalen for skolekorps, arrangert stevner og organisert bykorpsets julesoiréer, vært leder av dirigentlauget i Norsk Musikkorps Forbund i mjøsregionen. I 1995 ble han tildelt forbundets hederstegn for dirigenter. Og fra 2003 til 2006 ledet han festivalen for veterankorps på Gjøvik.

Kanskje er det ikke så rart at Gjøvik Salgs- og Reklameforening hedret ham med Casparprisen på Gjøvikmarken i 2003. En initiativpris som gis til noen som har vært til glede for byens befolkning, eller har gjort byen kjent utad.

Nå er det altså hans sekstiende 17. mai-tog som skal feires. Men hele jubileet kunne ha gått fløyten i en «neste-ulykke» en gang tidlig på sekstitallet. For det var ett år han nesten ikke kom seg av gårde i toget, og selvfølgelig var det et kvinnfolk som hadde skylda.

Året var 1962, og Per Sandvik var i militærtjeneste. Han var i tillegg nyforlovet, og ville droppe 17. maitoget for å være sammen med sin kjære når han nå først var hjemme på perm.

Det holdt ikke. Da flaggene sneik seg mot toppen av stanga tidlig om morgenen, klarte ikke Sandvik å stå imot. Abstinensen ble for stor, han måtte ut og marsjere.

Tekst: Eva Morken og Anne Marit Sletten
Foto: Henning Gulbrandsen